

Vergaderjaar 2016–2017

34 518

Wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek in verband met het clausuleren van het recht op contact of omgang na partnerdoding

Nr. 13

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 15 mei 2017

Tijdens de plenaire behandeling op 10 mei jl. (Handelingen II 2016/17, nr. 73) van het wetsvoorstel tot Wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek in verband met het clausuleren van het recht op contact of omgang na partnerdoding (Kamerstuk 34 518) heb ik uw Kamer toegezegd schriftelijk in te gaan op de ontvankelijkheid van een ouder in de situatie dat deze – na als verdachte te zijn aangemerkt – inmiddels niet langer verdacht wordt van partnerdoding, noch daarvoor veroordeeld is. Hierbij doe ik deze toezegging gestand.

Een van partnerdoding verdachte ouder wiens omgang met zijn kind is ontzegd voor de duur van twee jaar of meer zal, als het voorstel tot wet is verheven, tevens voor twee jaar niet ontvankelijk zijn in een nieuw verzoek om omgang. Zodra deze persoon echter niet langer als verdachte wordt aangemerkt of is vrijgesproken, geldt de verlengde termijn voor niet-ontvankelijkheid ook niet langer. Deze is immers gekoppeld aan de verdenking of veroordeling wegens partnerdoding.

Vanaf dat moment geldt opnieuw de hoofdregel: een ouder kan altijd een verzoek indienen voor herziening van de omgangsregeling/ omgangsontzegging indien de omstandigheden zijn gewijzigd sinds de eerdere beslissing of indien bij het nemen van de beslissing van onjuiste of onvolledige gegevens is uitgegaan (artikel 1:377e, eerste lid, BW).

Het vervallen van de verdenking is per definitie een wijziging van omstandigheden in de zin van de wet. De ouder heeft daarmee automatisch het recht een nieuw verzoek tot het vaststellen van een omgangsregeling te doen.

Het Kamerlid Bergkamp vroeg daarbij nog specifiek naar de duur van een dergelijke procedure. Navraag bij de Raad voor de Rechtspraak leert dat de duur van een procedure voor een omgangsregeling afhangt van veel omstandigheden, onder andere van de vraag of er verweer wordt gevoerd en of er een onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming nodig

wordt geacht. Ik wil daarbij nog benadrukken dat in een situatie als hierboven beschreven, in veel gevallen ook (voorlopige) kindbeschermingsmaatregelen zullen zijn genomen. In die gevallen zal tevens moeten worden beoordeeld of en welke beschermingsmaatregelen nog nodig zijn, gelet op het wegvallen van de verdenking of de vrijspraak. Hoewel snelheid hierbij van groot belang is, gaat zorgvuldigheid in deze gevallen voor.

Als de rechter beslist de omgang te starten, dan zal er vrijwel altijd een starttraject met begeleiding noodzakelijk zijn, omdat de minderjarige de ouder een tijd niet heeft gezien.

De rechterlijke procedure naar aanleiding van een verzoek om recht op omgang hoeft overigens niet in de weg te staan aan het feitelijk weer op gang komen van de omgang indien dit gebeurt met instemming van alle betrokken partijen (kind, ouder en voogd).

Het Kamerlid Van Toorenburg vroeg nog naar de rol van de Raad van de Kinderbescherming in de situatie dat de ouder niet langer als verdachte wordt aangemerkt of is vrijgesproken. Bij de beoordeling van de noodzaak van het voortduren van (voorlopige) kindbeschermingsmaatregelen in een situatie als deze is de Raad doorgaans betrokken. De rechter zal ook bij een beoordeling van een verzoek om omgang wegens wijziging van omstandigheden altijd (nader) advies kunnen vragen aan de Raad. De Raad voor de Kinderbescherming kan niet zelfstandig verzoeken om een wijziging van de omgangsregeling. Die rol heeft de Raad slechts, zoals in het onderhavige wetsvoorstel voorgesteld, in geval van partnerdoding.

De Minister van Veiligheid en Justitie,
S.A. Blok